

Φασουλῆς καὶ Περικλείου,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

- Φ.—'Αφγανιστάν, Βελδουχιστάν ἐν μέσῳ τῆς Ἀσίας, πόλεμος προμηνύεται Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας, διότι τὰ συμφέροντα συγκρούονται ἀλλήλων καὶ ὑποβλέπουν καὶ οἱ μὲν ὡς καὶ οἱ δὲ τὸν Νεῖλον. Ναὶ μὲν ἐστρατοπέδευσαν οἱ Ῥῶσοι ἰστὴν Χεράτη, ἀλλ' ἀπ' ἐτέρου κατακιοῦν καὶ οἱ Ἀγγλοὶ τὸν Εὐφράτη. Τώρα θὰ πῆς ὅτι θὰ μποῦν οἱ Ῥῶσοι ἰστὴν Καλκαὶ εἶναι πιθανώτατον... [κοῦτα,
- Π.— Μωρὲ μὰ τείναι τοῦτα;
- Φ.—'Ο Λάμσεν τὸ Ἀφγανιστάν σπουδαίως ὀχυρόνει, καὶ ὁ Ἐμίρ Ἀβδουραχμάν ἀστεία δὲν σηκόνει, ὁ Ποταγῶφ τὰς θέσεις του οὐδὲ στιγμὴν ἀφίνει καὶ τοὺς Ἰνδοὺς εἰς τὴν σφαγὴν τῶν Ἀγγλων ἐν- [θαρρύνει, καὶ εἶναι πιθανώτατον νὰ μποῦν καὶ ἰστὴν Καλκοῦτα. Αὐτὸ φοβοῦμαι, Περικλῆ...
- Π.— Μωρὲ μὰ τείναι τοῦτα;
- Φ.— Πλὴν εὐτυχῶς, ἀγαπητέ, οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Ῥῶσοι τὰ ἐσυμβίβασαν, θαρρῶ, καὶ ὁ Νεῖλος θὰ γλυτώσῃ. Καὶ ὁ Ροδόλφος, Περικλῆ, γὰρ πῆς μου πῶς σοῦ φάνη; Ἦλθε, μὰς εἶδε, καὶ ἔφυγε ὁ φίλος μάνι μάνι.
- Π.— Μὰ ποῖος Ῥοδόλφος;
- Φ.— Ἀδελφέ, δὲν ζῆς μὲς ἰστὴν Ἀθήνα; δὲν ἔμαθες πῶς ἔφθασε αὐτός καὶ ἡ Στεφανίνα, ὁ μὲν ἐτῶν τριάκοντα, διάδοχος τοῦ θρόνου, ἡ δὲ ἐτῶν δεκαοκτώ, κόρη ἐνὸς βαρόνου, ἀμφοτέρω δὲ βασιλεῖς Αὐστρίας καὶ Βιέννης;... Μὰ πῶς; ἐσύ, βρὲ Περικλῆ, αὐτὰ δὲν τὰ μαθαίνεις;
- Π.— Καὶ τί ἐγύρευαν ἐδῶ;
- Φ.— Γυρεύουν συμμαχίας, καὶ τρέχουν, καθὼς ἔμαθα, σ' ὄλας τὰς ἐπαρχίας διότι, ὅπως ἄδεται καὶ ὅπως διεδόθη, καὶ πάλιν ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα ἐστρώθη.
- Π.— Ποῖο ζήτημα;
- Φ.— ὦχ! ἀδελφέ, καὶ σὺ τὸ παρακάνεις. Μὰ πῶς; δὲν καταγίνεσαι ὀλίγο νὰ μανθάνης; Τὸ ζήτημα Ἀνατολῆς καὶ τῆς Μακεδονίας, γὰρ αὐτὸ καὶ ὁ πρίγκηψ ἦλθ' ἐδῶ μετὰ τῆς Στεφανίας, καὶ φαίνεται πῶς Ἕλληνας καὶ Αὐστριακοὶ ἐπίσης εὐρίσκοντ' εἰς συμμαχίας, ὡς λέγουν, διαχύσεις, καὶ διὰ τοῦτο ἔγιναν συμπόσια μεγάλα, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸν Ὄρωπό καὶ ἰστὴν Κ α κ ἦ μ α ς Σ κ ἄ λ α, καὶ τέλος ἀνεχώρησαν μακρὰν τῆς πρωτευούσης, τὸν ὕμνον τὸν Αὐστριακὸν τῆς μουσικῆς παιζούσης. Συγχρόνως συνωδεύθησαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀ μ φ ι τ ρ ῖ ὡς πρὸς αὐτὰ δὲ τί φρονῶ. ἰδέ σελίδα τρίτην. [την...
- Π.— Καὶ ὡς πρὸς τοὺς συνδυασμοὺς τί σκέπτεσαι; γὰρ πῆς
- Φ.— Εἶμ' ἐναντίος πάντοτε κατὰ παντὸς συνδέσμου, [μου. διότι ὅταν συμφωνοῦν τέσσαρες, πέντε καὶ ἕξ, καὶ ὁ λαὸς ἀμνηχανεῖ πού πρέπει νὰ προστρέξῃ, ὅταν τοῦ ἐπιβάλλονται καὶ οἱ ὀκτὼ συγχρόνως, ὑπερμεσοῦντος, κύριε, τοῦ τρέχοντος αἰῶνος,
- ὅταν τὴν ψῆφόν του κανεὶς δὲν εἰμπορῆ νὰ δώσῃ ἰστὸν Ἀλφα, Βῆτα, Ἐψιλον, ἀφοῦ τὴν θέλουν τόσοι, ὅταν κανεὶς δὲν εἰμπορῆ μετὰ ἐλευθερίας νὰ ἐνασκῆ τὸ δίκαιον τὸ τῆς ψηφοφορίας, ὅταν ὁ Ῥάλλης δηλαδὴ τὸν Κατσανδρῆ προτείνῃ, ὅποταν ὁ Καλλιφρονᾶς τὸν Ῥόκο δὲν ἀφίνῃ, ὅταν ὁ Ῥόκος, φίλε μου, προβάλλῃ τὸν Λεβίδη, ὅποταν ὁ Ζυγομαλᾶς καὶ εἰς αὐτὸν ἐνδίδῃ, καὶ ὁ νέος ὁ Καλλιφρονᾶς προτείνῃ τὸν Πετράκη, καὶ ὁ Πετράκης, κύριε, προτείνῃ τὸν Μακράκη, καὶ ὁ Μακράκης, κύριε, προτείνῃ τὸν Στεργίου, καὶ ὁ Στεργίου, κύριε, τὸν Καραγεωργίου καὶ ὁ Καραγεωργίος προτείνῃ καὶ τὸν Λέκα, καὶ ὁ Λέκας πάλι, κύριε, προτείνῃ ἄλλους δέκα, αὐτὴ δὲν εἶναι, κύριε, κατάστασις πραγμάτων, καὶ ρίπτω τὸ σφαιρίδιον ἐντὸς τῶν ἀποπάτων.
- Π.— Εἶμαι καθ' ὄλα σύμφωνος καὶ συμφωνῶ μαζί σου, καὶ ἔχε με ὑπ' ὄψιν σου εἰς τὴν ἀπόφασίν σου. Ἀλήθεια δὲν σ' ἐρώτησα ποῖον θὰ ὑποστηρίξῃς;
- Φ.— Τὰ πράγματα μου φαίνονται σχεδὸν ἦξει ἀφήξει. Ἀλλ' ὅπως ἴδῃτε καὶ ἐγὼ δὲν θὰ καταψηφίσω, καὶ ἀπ' ὄλους πάντα κατὰ τι ἐλπίζω νὰ τσιμπήσω. Ἀκούω μάλιστα πολλὰ γὰρ ἕναν Τρικκαλιώτη, ὡς λέγουν ὑποναύαρχο καὶ ὡς λέγουν τροφοδότη. Ἀκούω καὶ γὰρ τὸ Συγγρό...
- Π.— Ἀλήθεια βρὲ, τί κάνει;
- Φ.— Τί νὰ σοῦ πῶ!... ὀλίγου δεῖν καὶ ἐκεῖνος νὰ πεθάνῃ. Ἀλλ' ὅμως δόξα ἰστὸ Θεό καὶ ἰστὴν Ἀγία Τριάδα, ἀνέρωσε, καὶ ἔχάρηκαν οἱ πάντες ἰστὴν Ἑλλάδα.
- Π.— Ἀλήθεια σὺ τί ἔμαθες καὶ γὰρ τὸν Δεληγιάννη;
- Φ.— Ἔρω καὶ ἐγὼ, βρὲ ἀδελφέ!... ὄλο ταξείδια κάνει. Πηγαίνει εἰς τὴν Τρίπολι καὶ δὸς του λόγο βγάξει, ἰστὴν Καλαμάτα ἔπειτα καὶ ἄλλον ἐτοιμάζει, εἰς τὴν Στεμνίτσα ὕστερα δημογορία τρίτη, καὶ νὰ τὸ ξέρης, Περικλῆ. θὰ πάῃ καὶ ἰστὴν Κρήτη. Καὶ δὸς του πρὸς τρεχάματα, στεφάνια καὶ λουλούδια, καὶ δὸς του πρὸς ζητωκραυγὰς καὶ ἐρωτικὰ τραγούδια. Ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς λογομανίας λέγεται πῶς ἀρρώστησεν ἐκ περιπνευμονίας. Καὶ λέγουν πῶς εὐαριθμοὶ τῶν κορασιῶν τάξεις ὀλίγον κουκουλόσπορον τοῦ ἔδωσαν μετὰ ξης, καὶ αὐτὸς τὸν κουκουλόσπορον ἐδῶ θὰ ξεφορτώσῃ, εἰς τοὺς μετασοκώληκας ἐμψύχωσιν νὰ δώσῃ.
- Π.— Περὶ Νταλέκου, Φασουλῆ, τί σκέπτεσαι; γὰρ πέ μου.
- Φ.— Ἐν μέσῳ τοῦ ἐκλογικοῦ ἐκτίθεται πολέμου. Ἀντιπολιτευόμενον καμπόσοι τὸν νομίζουν, καὶ ἄλλοι ὡς ὑπουργικόν καὶ αὐτὸν χαρακτηρίζουν ὅμως ἐγὼ τὸν γινώρισα ἀπομεμονωμένον καὶ δόκτορα τῆς Νομικῆς μετὰ πολλῶν ἐπαίνων. Ἐ! ἄς κουρευέται καὶ αὐτὸς σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις... δὸς του καὶ σὺ τὴν ψῆφόν σου... τί διάβολο θὰ χάσῃς!
- Π.— Ἀλλὰ τί βλέπω, μαρσκαρᾶ;... θὲς νὰ μὲ παρασύρῃς; ἐν τούτοις ἐπειδὴ τολμᾶς καὶ νὰ μὲ διαφθείρῃς, ἐνῶ ἐγὼ τὴν ψῆφόν μου σκοπεύω νὰ πουλήσω, μακρὰν σοῦ λέγω, Φασουλῆ, μὴ σὲ πυροβολήσω.
- Ὁ κύριος Μυκῶνιος γὰρ τὴ Ναξιὰ μὰς φεύγει, καὶ βουλευτὴς μὲ ἄλλους δὲ συντρόφους του θὰ ἔβγῃ.
- Ὁ Χρῆστος Τραπεζούντιος, συντάκτης Π α λ ι ῥ ῥ ο ῖ α ς, εἰς τὴν Χαλκίδα ἔφυγε μεστὸς φιλοπατρίας.